

UCZYMY DZIECKO SAMODZIELNOŚCI

Próbujemy przyzwyczaić dziecko do samodzielnego odrabiania lekcji, ograniczając naszą pomoc do tych zadań, przez które dziecko nie będzie mogło przebrnąć samodzielnie. Pomoc nigdy nie powinna sprowadzać się do robienia prac za dziecko, ale z dzieckiem. Wyręczanie w szkolnych obowiązkach sprawi, że dziecko będzie myślało wyłącznie o tym, jak osiągnąć najwyższą ocenę najmniejszym wysiłkiem. Rozmawiamy na temat szkolnych zadań i konieczności bycia aktywnym na lekcjach. Przekonujemy świeżo upieczonego ucznia, że przede wszystkim własną aktywnością zdobywa wiedzę.

- Doceniajmy wysiłki, a nie tylko efekty samodzielnej pracy, nagradzajmy najmniejsze sukcesy i bagatelizujmy porażki. Dziecko uwierzy w siebie, bez obaw i lęków będzie próbowało pokonywać trudności, które ewentualnie się pojawią.
- Dodawajmy dziecku pewności siebie. Podkreślajmy jego mocne strony. Wiara w siebie sprzyja większej aktywności.
- Prowokujmy dziecko do wystawiania sobie dobrych ocen. Jeśli coś się udało, cieszymy się z efektów razem z dzieckiem. Jeśli odkryje przyjemność w docenianiu własnych wysiłków, z pewnością chętniej będzie zabiegało o następne takie przyjemności.
- Uczmy dziecko odpowiedzialności. Nie tylko tej szkolnej, ale i tej nie związanej ze szkołą. Odpowiedzialność jest sprzymierzeńcem aktywności. Jeśli uczeń zdaje sobie sprawę, że jego los leży w jego rękach, staje się bardziej aktywny.

POMAGAMY W NAUCE KONCENTRACJI

Szkolne zadania wymagają większej systematyczności, konsekwencji i doprowadzania do końca rozpoczętych zadań. Nie wszystkie dzieci jeszcze to potrafią, niektóre muszą się dopiero wszystkiego nauczyć.

Pokażmy dziecku, że skupiona uwaga pomaga szybciej zapamiętywać. W czasie nauki nie pozwalajmy więc bawić się, oglądać telewizji, przeglądać czasopism...

- **Zadbajmy o stałe miejsce pracy, te same godziny.... Im mniej zmian - tym mniej zakłóceń w pracy.**
- **Przed przystąpieniem do odrabiania lekcji poprośmy dziecko, by przygotowało się do nich - skorzystało z toalety, napiło się, bądź postawiło szklanekę z napojem na biurku, zjadło, gdy jest głodne (podjadanie w czasie nauki rozproszy dziecięcą uwagę).**
- **Określmy czas pracy i czas odpoczynku, który nastąpi po zakończeniu pracy. Zbyt długie przesiadywanie przy biurku, nie sprzyja koncentracji na zadaniu. Dziecko wiąże odrabianie lekcji z przymusem siedzenia przy biurku, a nie z koniecznością koncentrowania się na zadaniu.**
- **Wytłumaczmy dziecku, że pytania i rozmowy podczas odrabiania lekcji, powinny dotyczyć wyłącznie tematów z lekcjami związanych. Wszystkie inne muszą zostać odłożone na później. Jeśli przewidujemy przerwy w czasie uczenia, wcześniej je z dzieckiem ustalmy.**

- Pamiętajmy, że narastające zmęczenie zmniejsza koncentrację. Planujmy więc przerwy, zależnie od tego, ile czasu potrzebuje dziecko na pracę, jaka jest jego wytrzymałość i odporność na zmęczenie.

JAK SIĘ UCZYĆ ŻEBY SIĘ NAUCZYĆ

Umiejętność przyswajania wiedzy w określony sposób jest wrodzona.

Podstawowe typy to:

- **Słuchowcy** - im łatwiej "wchodzi do głowy" to, co głośno przeczytają i usłyszą im w szkole jest najłatwiej, to co usłyszą zapada im w pamięć
- **Wzrokowcy** - szybciej uczą się, gdy po cichu przeczytają materiał i zobaczą na ilustracjach, w słownikach i encyklopediach to, czego mają się nauczyć. Uczą się w procesie czytania lub pisania.

- Dotykowcy czyli typ manualny - to ci uczniowie, dla których dotyk jest najważniejszy podczas uczenia

Najczęściej dzieci wykorzystują wszystkie zmysły, jednak w różnym stopniu. Większość jest więc typem "mieszanym", ze skłonnością do częstszego wykorzystywania wzroku, słuchu bądź dotyku. Warto, by tę wiedzę o sobie, dzieci wykorzystywały podczas uczenia się.

CO NAJBARDZIEJ PRZESZKADZA W NAUCE ?

- hałas, zamieszanie (włączony telewizor i magnetofon, telefon, hałas uliczny, rozmowy),
- nagłe wydarzenia o burzliwym przebiegu: awantury, kłótnie, wielka radość, strach,
- zmęczenie, oczekiwanie na coś,
- podobieństwo treści, które mają być przyswojone (warto unikać uczenia się kolejno podobnych rzeczy),
- zakłócenia w zapamiętywaniu: jeśli tuż przed klasówką dziecko uczy się rzeczy nowych, może zapomnieć te, które dobrze umiało; najlepiej więc uczyć się nowych rzeczy z pewnym wyprzedzeniem przed spodziewaną klasówką czy egzaminem.